

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2011. szeptember 21. napján tartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A 3 rb. társtettesként elkövetett emberrablás bűntette miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2011. január 7. napján kihirdetett 10.B.55/2008/24. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott cselekményét 3 rb. társtettesként elkövetett önbíráskodás bűntettének (Btk.273.§ (1) bekezdés) **minősíti**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2011. január 7. napján kihirdetett 10.B.55/2008/24. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. társtettesként elkövetett emberrablás bűntettében, ezért 2 évi börtönbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, és a vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült 515.060,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

A kihirdetett ítéletet az ügyész tudomásul vette. A vádlott és védője 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.229/2011/1. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a védő mindkét irányú fellebbezését fenntartotta, de csak az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését indokolta meg. Indítványozta a súlyosító körülmények köréből mellőzni az elszaporodottságot, kérte jelentősebb súllyal indítványozta figyelembe venni az időmúlást, mint enyhítő körülményt. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság

ítéletét változtassa meg, és mind a szabadságvesztés tartama, mind a felfüggesztés próbaidejének tekintetében enyhítse a kiszabott büntetést.

A bejelentett védői fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülvizsgálta.

A védőnek a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a lehetséges és releváns bizonyítékokat beszerezte, azokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Megállapítható, hogy a vádlott mind a nyomozás, mind az eljárás során tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Tagadta azt, hogy az angol vendégek a számla összegét kifogásolták volna és feléjük bármilyen fenyegetés elhangzott, illetve erőszak irányult volna. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezésével szemben a tényállást a sértettek vallomása, így különösen tanú 1. vallomása alapján állapította meg. Ítéletében logikus, elfogadható magyarázatát adta annak, hogy miért a sértetti vallomásokot fogadta el a tényállás alapjául a vádlotti vallomással, valamint az azt alátámasztó érdekelt tanúk vallomásaival szemben. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta. Így a bizonyítékok újra értékelésére, a tényállás átmérlegelésére, és ezen keresztül felmentésre irányuló védői fellebbezés eredményre nem vezethetett, figyelemmel a Be.351.§ (1) bekezdésében, és a Be.352.§ (3) bekezdésében írtakra.

Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, tévedett azonban a cselekmény jogi minősítését illetően. A vádlottat a Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség B.V.4479/2005/19. számú vádiratában a Btk. 273. § (1) bekezdésébe ütköző önbíráskodás büntettével vádolta. Az elsőfokú tárgyaláson eljáró ügyész perbeszédében a vádlottat 3 rb. a Btk. 175/A. § (1) bekezdésében írt társtettesként elkövetett emberrablás büntettével vádolta.

A Btk. 175/A. § (1) bekezdésében írt emberrablás büntettét az követi el, aki más személyi szabadságától erőszakkal, avagy az élet vagy testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetéssel, illetve védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen állapotát kihasználva megfoszt, és szabadon bocsátását követelés teljesítésétől teszi függővé.

A Btk. 273. § (1) bekezdésébe ütköző önbíráskodás büntettét az követi el, aki abból a célból, hogy jogos vagy jogosnak vélt vagyoni igénynek érvényt szerezzen, más erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön.

A törvényi szövegezésből, de a Büntető Törvénykönyv kommentárjában az emberrablás büntetéhez fűzött indokolásból is az állapítható meg, hogy ennél a szabadság elleni bűncselekménynél az erőszaknak a sértett akaratát lenyűgözőnek (vis absoluta), és annak a sértett személye ellen közvetlenül irányulónak kell lennie, vagyis ezen a sértett testére irányuló közvetlen fizikai ráhatást kell érteni. A fenyegetésnél, pedig a törvény un. kvalifikált fenyegetés fogalmat jelöl meg, vagyis a sértett élete vagy testi épsége ellen irányuló közvetlen fenyegetést, tehát olyan szintű erőszakot vagy fenyegetést, amely megfelel az erőszakos közösülés vagy a rablás esetén megjelölt fogalomnak.

A történeti tényállást az előzőekkel összevetve az állapítható meg, hogy a vádlott, illetve ismeretlenül maradt társa részéről az emberrablásnál megkívánt szintű erőszak vagy kvalifikált fenyegetés nem történt. A tényállásban rögzített fenyegetés ténylegesen az volt, hogy a sértettek addig nem távozhattak, amíg a számlát nem egyenlítik ki. Az erőszak pedig abban állt, hogy a szórakozóhelyről az összeg nagyságán felháborodott és azt fizetés nélkül elhagyni szándékozó sértettet a biztonsági őr a kijáratról visszalökte. Ténylegesen semmiféle bántalmazó jellegű (ütés, rúgás) stb. erőszak nem történt, kizárólag olyan jellegű, ami arra irányult, hogy megakadályozza, hogy a sértett a helyszínről távozni tudjon.

Ennek alapján az állapítható meg, hogy a sértettekkel szemben nem kvalifikált fenyegetés, hanem a Btk. 138. §-ban írt "egyszerű" fenyegetés történt, illetve az egyik sértettel szemben alkalmazott erőszak csupán az akaratot hajlító (vis compulsiva) erőszak volt.

Tényként lehet megállapítani, hogy a sértettek vitatták a számlán lévő magas összeget, és vonakodtak azt kiegyenlíteni a vádlott pedig ismeretlenül maradt társával egy szórakozóhelyi fogyasztást követő vagyoni igénynek kívántak érvényt szerezni, így magatartásuk önbíráskodásként értékelendő. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletének jogi minősítését megváltoztatta, és a vádlott cselekményét - a sértettek számához igazodóan - 3 rb. a Btk. 273. § (1) bekezdés szerinti társtettesként elkövetett önbíráskodás büntetvének minősítette.

A védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése sem alapos.

A Fővárosi Bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben a rendelkező részben írt szabadságvesztés büntetést szabta ki. Helyesen állapította meg a végrehajtási fokozatot, és nem tévedett akkor sem, amikor a büntetlen előéletű vádlottal szemben - az igen jelentős időmúlásra is figyelemmel -lehetőséget látott a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére. Törvényes a próbaidő tartama is. Összességében az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a Btk. 37. §-ban írt büntetési célokat, így annak enyhítésére a másodfokú bíróság az enyhébb jogi minősítés mellett sem látott lehetőséget.

A Fővárosi Bíróság ítéletének egyéb - a bűnügyi költségre vonatkozó - rendelkezése is törvényes, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla - helyes indoka alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. szeptember 21. napján

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

. Mészáros László sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2011. szeptember 21. napján

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő